

Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 3, Chapter 1

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[3-1-1-1]]

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑ ।
नक्ष॑त्रं दे॒वमिन्द्रि॑यम् ।
इ॒दमा॑सां वि॒चक्षण॑म् ।
ह॒विरा॒सं जु॑होतन ।
यस्य॑ भा॒न्ति र॒श्मयो॑ यस्य॑ के॒तवः॑ ।
यस्ये॒मा विश्वा॑ भु॒वनानि॑ सर्वा॑ ।
स कृ॒त्तिका॑भि॒रभि॒ संव॑सानः ।
अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॒विते॑ द॒धातु॑ ।
प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी वै॒तु प॒त्नी॑ ।
वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती॑ चि॒त्रभा॑नुः ॥ १ ॥

[[3-1-1-2]]

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒विते॑ द॒धातु॑ ।
यथा॑ जी॒वेम॑ श॒रदः॑ स॒वीराः॑ ।
रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त् ।
विश्वा॑ रू॒पाणि॑ प्रति॒मोद॑माना ।
प्र॒जाप॑तिः॒ ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती ।
प्रि॒या दे॒वाना॑मु॒पया॑तु य॒ज्ञम् ।
सोमो॑ राजा॑ मृ॒गशी॑र्षेण॒ आग॑न् ।
शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑ ।
आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु ।
रेतः॑ प्र॒जां यज॑माने द॒धातु॑ ॥ २ ॥

[[3-1-1-3]]

यत्ते॑ नक्ष॑त्रं मृ॒गशी॑र्षमस्ति ।

प्रि॒यꣳ रा॒जन्प्रि॒यत॑मं प्रि॒याणा॑म्।
 तस्मै॑ ते सोम ह॒विषा॑ विधेम।
 शं न ए॒धि द्वि॒पदे॑ शं चतु॑ष्पदे।
 आ॒र्द्रया॑ रु॒द्रः प्रथ॑मान एति।
 श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ पति॒रघ्नियाना॑म्।
 नक्ष॑त्रमस्य ह॒विषा॑ विधेम।
 मा नः॑ प्र॒जाꣳ री॒रिष॑न्मोत वी॒रान्।
 हे॒ती रु॒द्रस्य॑ परि॒ णो वृ॑णक्तु।
 आ॒र्द्रा नक्ष॑त्रं जुषताꣳ ह॒विर्नः॑ ॥ ३ ॥

[[3-1-1-4]]

प्र॒मुञ्च॑मानो दुरि॒तानि॑ विश्वा॑।
 अ॒पाघ॑शꣳसं नुद॒ताम॑रातिम्।
 पुन॑र्नो दे॒व्यदि॑तिः स्पृणोतु।
 पुन॑र्वसू॒ नः पुन॑रेता॑ य॒ज्ञम्।
 पुन॑र्नो दे॒वा अ॒भिय॑न्तु॒ सर्वै॑।
 पुनः॑ पुन॒र्वो ह॒विषा॑ यजामः।
 ए॒वा न दे॒व्यदि॑तिर॒नर्वा॑।
 विश्व॑स्य भ॒र्त्री ज॑गतः प्रति॒ष्ठा।
 पुन॑र्वसू॒ ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती।
 प्रि॒यं दे॒वाना॑म॒प्येतु॑ पाथः ॥ ४ ॥

[[3-1-1-5]]

बृ॒हस्प॑तिः प्रथ॒मं जा॑यमानः।
 ति॒ष्यं नक्ष॑त्रम॒भि संब॑भूव।
 श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ पृ॒तना॑सु जि॒ष्णुः।
 दि॒शो नु॑ सर्वा॒ अभ॑यं नो अस्तु।
 ति॒ष्यः पु॒रस्ता॑दु॒त म॑ध्य॒तो नः॑।
 बृ॒हस्प॑तिर्नः॒ परि॑पातु प॒श्चात्।
 बा॒धेतां॑ द्वेषो॒ अभ॑यं कृणुताम्।
 सु॒वीर्य॑स्य॒ पत॑यः स्याम।

इदं सर्पेभ्यो हविरस्तु जुष्टम्।
आश्रेषा येषामनुयन्ति चेतः ॥

[[3-1-1-6]]

ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति।
ते नः सर्पासो हवमागमिष्ठाः।
ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः।
ये दिवं देवीमनु संचरन्ति।
येषामाश्रेषा अनुयन्ति कामम्।
तेभ्यः सर्पेभ्यो मधुमज्जुहोमि।
उपहृताः पितरो ये मघासु।
मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः।
ते नो नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः।
स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम् ॥ ६ ॥

[[3-1-1-7]]

ये अग्निदग्धा येऽनग्निदग्धाः।
येऽमुं लोकं पितरः क्षियन्ति।
याश्च विद्म याश्च उ च न प्रविद्म।
मघासु यज्ञश्च सुकृतं जुषन्ताम्।
गवां पतिः फल्गुनीनामसि त्वम्।
तदर्यमन्वरुण मित्र चारु।
तं त्वा वयश्च सन्तारश्च सनीनाम्।
जीवा जीवन्तमुप संविशेम।
येनेमा विश्वा भुवनानि संजिता।
यस्य देवा अनु संयन्ति चेतः ॥

[[3-1-1-8]]

अर्यमा राजाऽजरस्तुविष्मान्।
फल्गुनीनामृषभो रौरवीति।
श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि।
तत्त्वा विदुः फल्गुनीस्तस्य वित्तात्।

अस्मभ्यं क्षत्त्रमजरं सुवीर्यम्।
गोमदश्ववदुप संनुदेह।
भगो ह दाता भग इत्प्रदाता।
भगो देवीः फल्गुनीराविवेश।
भगस्येत्तं प्रसवं गमेम।
यत्र देवैः सधमादं मदेम ॥ ८ ॥

[[3-1-1-9]]

आयातु देवः सवितोपयातु।
हिरण्ययेन सुवृता रथेन।
वहन्हस्तं सुभगं विद्वनापसम्।
प्रयच्छन्तं पपुरि पुण्यमच्छ।
हस्तः प्रयच्छत्वमृतं वसीयः।
दक्षिणेन प्रतिगृष्णीम एनत्।
दातारमद्य सविता विदेय।
यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम्।
त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति चित्राम्।
सुभंससं युवतिं रोचमानाम् ॥ ९ ॥

[[3-1-1-10]]

निवेशयन्नमृतान्मर्त्यांश्च।
रूपाणि पिंशन्भुवनानि विश्वा।
तन्नस्त्वष्टा तदु चित्रा विचष्टाम्।
तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम्।
तन्नः प्रजां वीरवतीं सनोतु।
गोभिर्नो अश्वैः समनक्तु यज्ञम्।
वायुर्नक्षत्रमभ्येति निष्ट्याम्।
तिग्मशृङ्गो वृषभो रोरुवाणः।
समीरयन्भुवना मातरिश्वा।
अप द्वेषांसि नुदतामरातीः ॥ १० ॥

[[3-1-1-11]]

तन्नो वा॒युस्तदु॒ निष्ठां शृ॒णोतु।
 तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अस्तु॒ मह्य॑म्।
 तन्नो दे॒वासो॒ अनु॒जानन्तु॒ काम॑म्।
 यथा॒ तरे॑म दुरि॒तानि॒ विश्वा॑।
 दूर॑म॒स्मच्छ॑त्र॒वो यन्तु॒ भी॒ताः।
 तदिन्द्रा॑ग्नी कृणु॒तां तद्वि॑शाखे।
 तन्नो दे॒वा अनु॑मदन्तु॒ यज्ञ॑म्।
 प॒श्चात्पु॑रस्ता॒दभ॑यं नो अस्तु।
 नक्ष॑त्राणा॒मधि॑पती॒ विशा॑खे।
 श्रेष्ठा॑विन्द्रा॒ग्नी भुव॑नस्य गो॒पौ ॥ ११ ॥

[[3-1-1-12]]

विषू॑चः शत्रू॒नप॒बाध॑मानौ।
 अप॒ क्षुधं॑ नुदता॒मरा॑तिम्।
 पूर्णा॑ प॒श्चादु॒त पूर्णा॑ पु॒रस्ता॑त्।
 उन्म॑ध्यतः पौर्ण॒मासी॒ जिगा॑य।
 तस्यां॑ दे॒वा अधि॑ सं॒वस॑न्तः।
 उ॒त्तमे॑ नाक॒ इह॒ मा॒दय॑न्ताम्।
 पृथ्वी॑ सु॒वर्चा॑ यु॒वतिः॑ स॒जोषाः॑।
 पौर्ण॑मा॒स्युद॑गा॒च्छोभ॑माना।
 आ॒प्याय॑यन्ती दुरि॒तानि॒ विश्वा॑।

उ॒रुं दु॒हां य॑ज॒मानाय॑ य॒ज्ञम् ॥ १२ ॥

छि॒त्रभा॑नु॒र्यज॑माने दधातु ह॒विर्नः॑ पाथ॒श्चेतो॑ जुषन्तां॒ चेतो॑ मदे॒म रोच॑माना॒मरा॑तीर्गो॒पौ य॒ज्ञम् ॥ १ ॥

[[3-1-2-1]]

ऋ॒ध्यास्म॑ ह॒व्यैर्न॑म॒सोप॒सद्य॑।
 मि॒त्रं दे॒वं मि॒त्रधे॑र्यं नो अस्तु।
 अ॒नू॒रा॒धान्ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः।
 श॒तं जी॑वेम श॒रदुः॑ स॒वीराः॑।
 चि॒त्रं नक्ष॑त्र॒मुद॑गात्पु॒रस्ता॑त्।
 अ॒नू॒रा॒धास॑ इति॒ यद्व॑दन्ति।

तन्मि॒त्र ए॒ति प॒थिभिर्दे॒व्या॒नैः ।
हि॒र॒ण्य॒यैर्वि॒त॒तैर॒न्तरि॑क्षे ।
इन्द्रो॑ ज्येष्ठाम॒नु नक्ष॑त्त्रमेति ।
यस्मि॑न्वृ॒त्रं वृ॒त्रतू॑र्यै॒ त॒तारं ॥ १ ॥

[[3-1-2-2]]

तस्मि॑न्व॒यम॒मृतं॑ दु॒हा॒नाः ।
क्षु॒धं तरे॑म॒ दुरि॑तिं॒ दुरि॑ष्टिम् ।
पु॒र॒न्द॒राय॑ वृ॒षभा॑य॒ धृ॒ष्णवै॑ ।
अ॒षा॒ढाय॑ स॒हमा॑नाय॒ मी॒ढुषै॑ ।
इन्द्रा॑य॒ ज्ये॒ष्ठा म॒धुम॑द्दु॒हा॒ना ।
उ॒रुं कृ॑णोतु॒ यज॑मानाय॒ लो॒कम् ।
मू॒लं प्र॒जां वी॒रव॑तीं वि॒दे॒य ।
परा॑च्येतु॒ नि॒र्ऋ॑तिः॒ परा॑चा ।
गोभि॑र्नक्ष॒त्रं प॒शुभिः॑ स॒म॒क्तम् ।
अ॒ह॒र्भू॒याद्य॑ज॒मानाय॑ म॒ह्यम् ॥ २ ॥

[[3-1-2-3]]

अ॒ह॒र्नो अ॒द्य सु॒विते॑ द॒धातु॑ ।
मू॒लं नक्ष॑त्त्रमि॒ति यद्व॑द॒न्ति ।
परा॑चीं वा॒चा नि॒र्ऋ॑तिं नु॒दामि॑ ।
शि॒वं प्र॒जायै॑ शि॒वम॑स्तु॒ म॒ह्यम् ।
या दि॒व्या आपः॑ प॒यसा॑ सं॒बभू॑वुः ।
या अ॒न्तरि॑क्ष॒ उ॒त पा॒थि॒वी॒र्याः॑ ।
यासा॑म॒षा॒ढा अ॒नु॒यन्ति॑ का॒मम् ।
ता न॒ आपः॑ श॒ः स्यो॒ना भ॑वन्तु ।
याश्च॑ कू॒प्या॒ याश्च॑ ना॒द्याः॑ स॒मु॒द्रियाः॑ ।
याश्च॑ वै॒श॒न्ती॒रु॒त प्रा॑स॒ची॒र्याः ॥ ३ ॥

[[3-1-2-4]]

यासा॑म॒षा॒ढा म॒धु भ॑क्षयन्ति ।
ता न॒ आपः॑ श॒ः स्यो॒ना भ॑वन्तु ।

तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः ।
 तदषाढा अभि संयन्तु यज्ञम् ।
 तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः ।
 कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय कल्पताम् ।
 शुभ्राः कन्या युवतयः सुपेशसः ।
 कर्मकृतः सुकृतौ वीर्यावतीः ।
 विश्वान्देवान्हविषा वर्धयन्तीः ।
 अषाढाः काममुपयान्तु यज्ञम् ॥ ४ ॥

[[3-1-2-5]]

यस्मिन्ब्रह्माभ्यजयत्सर्वमेतत् ।
 अमुं च लोकमिदमू च सर्वम् ।
 तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विजित्य ।
 श्रियं दधात्वहणीयमानम् ।
 उभौ लोकौ ब्रह्मणा संजितेमौ ।
 तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विचष्टाम् ।
 तस्मिन्वयं पृतनाः संजयेम ।
 तं नो देवासो अनुजानन्तु कामम् ।
 शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम् ।
 पुण्यामस्या उपशृणोमि वाचम् ॥ ५ ॥

[[3-1-2-6]]

महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम् ।
 प्रतीचीमेनाः हविषा यजामः ।
 त्रेधा विष्णुरुगायो विचक्रमे ।
 महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम् ।
 तच्छ्रोणैति श्रव इच्छमाना ।
 पुण्यं श्लोकं यजमानाय कृण्वती ।
 अष्टौ देवा वसवः सोम्यासः ।
 चतस्रो देवीरजराः श्रविष्ठाः ।
 ते यज्ञं पान्तु रजसः परस्तात् ।

संवत्सरीणममृतं स्वस्ति ॥ ६ ॥

[[3-1-2-7]]

यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात् ।
दक्षिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः ।
पुण्यं नक्षत्रमभि संविशाम ।
मा नो अरातिरघशंसा गन् ।
क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः ।
नक्षत्राणां शतभिषग्वसिष्ठः ।
तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः ।
शतं सहस्रां भेषजानि धत्तः ।
यज्ञं नो राजा वरुण उपयातु ।
तं नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः ॥ ७ ॥

[[3-1-2-8]]

तन्नो नक्षत्रं शतभिषगजुषाणम् ।
दीर्घमायुः प्रतिरद्भेषजानि ।
अज एकपादुदगात्पुरस्तात् ।
विश्वा भूतानि प्रतिमोदमानः ।
तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे ।
प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः ।
विभ्राजमानः समिधान उग्रः ।
आऽन्तरिक्षमरुहदगन्द्याम् ।
तं सूर्यं देवमजमेकपादम् ।
प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे ॥ ८ ॥

[[3-1-2-9]]

अहिर्बुध्नियः प्रथमान एति ।
श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणाम् ।
तं ब्राह्मणाः सौमपाः सोम्यासः ।
प्रोष्ठपदासो अभिरक्षन्ति सर्वे ।
चत्वार एकमभिकर्म देवाः ।

प्रोष्ठपदास इति यान्वदन्ति ।
ते बुध्नियं परिषद्यं स्तुवन्तः ।
अहिं रक्षन्ति नमसोपसद्य ।
पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम् ।
पुष्टिपती पशुपा वाजबस्त्यौ ॥ ९ ॥

[[3-1-2-10]]

इमानि हव्या प्रयता जुषाणा ।
सुगैर्नो यानैरुपयातां यज्ञम् ।
क्षुद्रान्पशून् रक्षतु रेवती नः ।
गावो नो अश्वां अन्वेतु पूषा ।
अन्नं रक्षन्तौ बहुधा विरूपम् ।
वाजं सनुतां यजमानाय यज्ञम् ।
तदश्विनावश्वयुजोपयाताम् ।
शुभं गमिष्ठौ सुयमैभिरश्वैः ।
स्वं नक्षत्रं हविषा यजन्तौ ।
मध्वा संपृक्तौ यजुषा समक्तौ ॥ १० ॥

[[3-1-2-11]]

यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहौ ।
विश्वस्य दूतावमृतस्य गोपौ ।
तौ नक्षत्रं जुषुषाणोपयाताम् ।
नमोऽश्विभ्यां कृणुमोऽश्वयुग्भ्याम् ।
अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु ।
तद्यमो राजा भगवान्विचष्टाम् ।
लोकस्य राजा महतो महान्दि ।
सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु ।
यस्मिन्नक्षत्रे यम एति राजा ।
यस्मिन्नेनमभ्यषिञ्चन्त देवाः ।
तदस्य चित्रं हविषा यजाम ।
अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु ।

निवेशनी यत्तै देवा अदधुः ॥ ११ ॥

ततार मह्यं प्रासचीर्या यान्तु यज्ञं वाचं स्वस्ति देवा अनु यन्ति सर्वे वाजबस्त्यौ समक्तौ देवास्त्रीणि च ॥
२ ॥

[[3-1-3-1]]

नवो नवो भवति जायमानो यमादित्या अश्मप्यायन्ति ।

ये विरूपे समनसा संव्ययन्ती ।

समानं तन्तुं परि तातनातै ।

विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे ।

ते नो नक्षत्रे हवमागमेतम् ।

वयं देवी ब्रह्मणा संविदानाः ।

सुरत्नासो देववीतिं दधानाः ।

अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः ।

अतिं पाप्मानमतिमुक्त्या गमेम ।

प्रत्युवदृश्यायती ॥ १ ॥

[[3-1-3-2]]

व्युच्छन्ती दुहिता दिवः ।

अपो मही वृणुते चक्षुषा ।

तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी ।

उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः ।

सचा उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत् ।

तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च ।

सं भक्तेन गमेमहि ।

तन्नो नक्षत्रमर्चिमत् ।

भानुमत्तेज उच्चरत् ।

उप यज्ञमिहागमत् ॥ २ ॥

[[3-1-3-3]]

प्र नक्षत्राय देवाय ।

इन्द्रायेन्दुं हवामहे ।

स नः सविता सुवत्सनिम् ।

पु॒ष्टि॒दां वी॒रव॑त्तमम्।
 उ॒दु॒ त्यं चि॒त्रम्।
 अ॒दि॒ति॒र्न उ॒रुष्य॑तु म॒ही॒मू षु॒मा॒तर॑म्।
 इ॒दं वि॒ष्णुः प्र तद्वि॑ष्णुः।
 अ॒ग्नि॒र्मूर्धा॑ भुवः।
 अ॒नु॒ नोऽ॒द्या॒नु॒मति॑र॒न्वि॒द॒नु॒मते॑ त्वम्।
 ह॒व्य॒वा॒ह॒ः॒ स्वि॑ष्टम् ॥ ३ ॥
 आ॒य॒त्य॒ग॒म॒त्स्वि॑ष्टम् ॥ ३ ॥

[[3-1-4-1]]

अ॒ग्नि॒र्वा अ॑कामयत।
 अ॒न्ना॒दो दे॒वाना॑ꣳ स्या॒मिति॑।
 स ए॒त॒म॒ग्नये॑ कृ॒त्तिका॑भ्यः पु॒रो॒डा॒श॒म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्।
 ततो॒ वै सौ॑ऽन्ना॒दो दे॒वाना॑मभवत्।
 अ॒ग्नि॒र्वै दे॒वाना॑म॒न्नादः॑।
 यथा॑ ह॒ वा अ॒ग्नि॒र्दे॒वाना॑म॒न्नादः॑।
 ए॒वꣳ ह॒ वा ए॒ष म॑नु॒ष्या॒णां भ॑वति।
 य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
 य उं चै॒नदे॒वं वे॑द।
 सोऽ॒त्र जु॑होति।
 अ॒ग्नये॑ स्वाहा कृ॒त्तिका॑भ्यः स्वाहा॑।
 अ॒म्बा॒यै स्वाहा॑ दु॒ला॒यै स्वाहा॑।
 नि॒त॒ल्यै स्वाहा॑ भ्र॒य॒न्त्यै स्वाहा॑।
 मे॒घ॒य॒न्त्यै स्वाहा॑ व॒र्ष॒य॒न्त्यै स्वाहा॑।
 चु॒पु॒णी॒का॒यै स्वा॑हेति ॥ १ ॥

[[3-1-4-2]]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत।
 ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीरायन्।
 तासा॑ꣳ रोहि॒णी॒म॒भ्य॒ध्याय॑त्।
 सौ॑ऽकामयत।

उ॒प॒ मा॒ वर्ते॑त।
 स॒मे॒न॒या॒ गच्छे॑येति॑।
 स॒ ए॒तं॒ प्र॒जा॒प॒त॒ये॒ रोहि॑ण्यै॒ च॒रुं॒ निर॑वपत्।
 ततो॒ वै सा॒ तमु॑पावर्तत।
 स॒मे॒न॒याऽगच्छ॑त।
 उ॒प॒ ह॒ वा ए॒नं॒ प्रि॒य॒मा॒व॒र्त॒ते।
 सं प्रि॒येण॑ गच्छते।
 य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते।
 य उ॒ चै॒न॒दे॒वं वे॑द।
 सोऽ॒त्र जु॑होति।
 प्र॒जा॒प॒त॒ये॒ स्वाहा॑ रोहि॒ण्यै॒ स्वाहा॑।
 रोच॑मानायै॒ स्वाहा॑ प्र॒जा॒भ्यः॒ स्वाहे॑ति॑ ॥ २ ॥

[[3-1-4-3]]

सो॒मो॒ वा अ॑कामयत।
 ओष॑धीना॒ राज्य॑म॒भिज॑येय॒मिति॑।
 स ए॒त॒ राज्य॑मृ॒गशी॑र्षाय॒ श्या॒मा॒कं च॒रुं प॑र्यसि॒ निर॑वपत्।
 ततो॒ वै स॒ ओष॑धीना॒ राज्य॑म॒भ्यज॑यत्।
 स॒मा॒ना॒ना॒ ह॒ वै रा॒ज्य॑म॒भिज॑यति।
 य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते।
 य उ॒ चै॒न॒दे॒वं वे॑द।
 सोऽ॒त्र जु॑होति।
 सो॒मा॒य॒ स्वाहा॑ मृ॒गशी॑र्षाय॒ स्वाहा॑।
 इ॒न्व॒का॒भ्यः॒ स्वाहा॑ष॒धी॒भ्यः॒ स्वाहा॑।
 रा॒ज्या॒य॒ स्वाहा॑ऽभिजि॒त्यै॒ स्वाहे॑ति॑ ॥ १ ॥

[[3-1-4-4]]

रु॒द्रो॒ वा अ॑कामयत।
 प॒शु॒मा॒न्त्स्या॒मिति॑।
 स ए॒त॒ राज्य॑मृ॒द्राया॑र्द्रायै॒ प्रै॒व्य॑ङ्ग॒वं च॒रुं प॑र्यसि॒ निर॑वपत्।
 ततो॒ वै स॒ प॑शु॒मान॑भवत्।

प॒शु॒मा॒न्ह॒ वै भ॑वति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
रु॒द्राय॑ स्वाहा॒ऽऽर्द्रायै॑ स्वाहा॑।
पि॒न्व॒मा॒नायै॑ स्वाहा॑ प॒शुभ्यः॑ स्वाहेति॑ ॥ ४ ॥

[[3-1-4-5]]

ऋ॒क्षा वा इ॒यम॑लो॒मका॑ऽऽसीत्।
साऽका॑मयत।
ओष॑धीभि॒र्वन॑स्पति॒भिः प्रजा॑येयेति॑।
सै॒तम॑दित्यै पु॒नर्व॑सुभ्यां च॒रुं नि॑रवपत्।
ततो॑ वा इ॒यमोष॑धीभि॒र्वन॑स्पति॒भिः प्राजा॑यत।
प्रजा॑यते ह॒ वै प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
अ॒दित्यै॑ स्वाहा पु॒नर्व॑सुभ्याम्।
स्वाहा॑ऽऽभू॒त्यै स्वाहा॑ प्रजा॒त्यै स्वाहेति॑ ॥ ५ ॥

[[3-1-4-6]]

बृ॒ह॒स्पति॑र्वा अ॒काम॑यत।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सी स्या॑मिति॑।
स ए॒तं बृ॒ह॒स्पत॑ये ति॒ष्याय॑ नैवा॒रं च॒रुं प॑यसि॒ नि॑रवपत्।
ततो॑ वै स ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒स्य॑भवत्।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सी ह॒ वै भ॑वति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
बृ॒ह॒स्पत॑ये स्वाहा॑ ति॒ष्याय॑ स्वाहा॑।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒साय॑ स्वाहेति॑ ॥ ६ ॥

[[3-1-4-7]]

दे॒वा॒सुराः सं॒यत्ता आसन्न।
ते दे॒वाः सर्पे॑भ्य आ॒श्रेषा॑भ्य आज्ये॑ क॒र॒म्भं निर॑वपन्न।
तने॒ताभिरे॑व दे॒वता॑भि॒रुपा॑नयन्।
ए॒ताभिर्ह॑ वै दे॒वता॑भिर्द्वि॒षन्तं॒ भ्रातृ॑व्य॒मुप॑नयति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
स॒र्पेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽऽश्रेषा॑भ्यः स्वाहा॑।
द॒न्द॒शूके॑भ्यः स्वाहेति॑ ॥ ७ ॥

[[3-1-4-8]]

पि॒तरो॑ वा अ॒काम॑यन्त।
पि॒तृलो॑क ऋ॒धुया॑मेति।
त ए॒तं पि॒तृभ्यो॑ म॒घाभ्यः॑ पुरो॒डाश॑ ष॒ट्क॒पालं॑ निर॑वपन्न।
ततो॑ वै ते पि॒तृलो॑क आ॒र्धुव॑न्।
पि॒तृलो॑के ह॒ वा ऋ॒ध्नोति॑।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑ म॒घाभ्यः॑।
स्वाहा॑ऽन॒घाभ्यः॑ स्वाहा॑ऽग॒दाभ्यः॑।
स्वाहा॑ऽरु॒न्ध॒तीभ्यः॑ स्वाहेति॑ ॥ ८ ॥

[[3-1-4-9]]

अ॒र्य॒मा वा अ॒काम॑यत।
प॒शुमा॑न्त्स्या॒मिति॑।
स ए॒तम॑र्य॒म्णे फ॑ल्गु॒नीभ्यां॑ च॒रुं निर॑वपत्।
ततो॑ वै स प॒शुमा॑नभवत्।
प॒शुमा॑न्ह॒ वै भ॑वति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।

य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
अ॒र्य॒म्णे॒ स्वाहा॒ फल्गु॑नीभ्या॒ꣳ स्वाहा॑।
प॒शुभ्यः॑ स्वाहेति॑ ॥ ९ ॥

[[3-1-4-10]]

भ॒गो वा अ॑कामयत।
भ॒गी श्रे॒ष्ठी दे॒वाना॑ꣳ स्या॒मिति॑।
स ए॒तं भ॒गाय॑ फल्गु॑नीभ्यां च॒रुं निर॑वपत्।
ततो॑ वै स भ॒गी श्रे॒ष्ठी दे॒वाना॑मभवत्।
भ॒गी ह॒ वै श्रे॒ष्ठी स॑मा॒नाना॑ भवति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
भ॒गाय॑ स्वाहा॑ फल्गु॑नीभ्या॒ꣳ स्वाहा॑।
श्रे॒ष्ठ्याय॑ स्वाहेति॑ ॥ १० ॥

[[3-1-4-11]]

स॒वि॒ता वा अ॑कामयत।
श्र॒न्मै दे॒वा द॑धीरन्न।
स॒वि॒ता स्या॒मिति॑।
स ए॒तꣳ स॒वि॒त्रे ह॑स्ताय पुरो॒डाशं॑ द्वाद॒शक॑पालं॒ निर॑वपदा॒शूनां॑ व्री॒हीणा॑म्।
ततो॑ वै तस्मै॒ श्रद्दे॒वा अ॑दधत।
स॒वि॒ताऽभ॑वत्।
श्र॒द्ध॒ वा अ॑स्मै॒ मनु॑ष्या दधते।
स॒वि॒ता स॑मा॒नाना॑ भवति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
स॒वि॒त्रे स्वाहा॑ ह॒स्ताय॑।
स्वाहा॑ द॒दते॑ स्वाहा॑ पृणते।

स्वाहा॑ प्र॒यच्छ॑ते स्वाहा॑ प्र॒तिगृ॑भ्णते स्वाहेति॑ ॥ ११ ॥

[[3-1-4-12]]

त्वष्टा॑ वा अ॒काम॑यत।

चि॒त्रं प्र॒जां वि॒न्देयेति॑।

स ए॒तं त्वष्ट्रे॑ चि॒त्रायै॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्।

ततो॑ वै स चि॒त्रं प्र॒जाम॑विन्दत।

चि॒त्रं ह॒ वै प्र॒जां वि॒न्दते।

य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।

य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।

सोऽत्र॑ जुहोति।

त्वष्ट्रे॑ स्वाहा॑ चि॒त्रायै॑ स्वाहा॑।

चैत्राय॑ स्वाहा॑ प्र॒जायै॑ स्वाहेति॑ ॥ १२ ॥

[[3-1-4-13]]

वा॒युर्वा अ॒काम॑यत।

का॒म॒चा॒र॒मेषु॑ लो॒केष्व॑भिजये॒यमिति॑।

स ए॒तद्वा॒यवे॑ नि॒ष्ट्यायै॑ गृ॒ष्ट्यै दु॒ग्धं प॒यो नि॑रवपत्।

ततो॑ वै स का॒म॒चा॒र॒मेषु॑ लो॒केष्व॑भ्यजयत्।

का॒म॒चा॒रं ह॒ वा ए॒षु लो॒केष्व॑भिजयति।

य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।

य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।

सोऽत्र॑ जुहोति।

वा॒यवे॑ स्वाहा॑ नि॒ष्ट्यायै॑ स्वाहा॑।

का॒म॒चा॒राय॑ स्वाहा॑ऽभिजित्यै॑ स्वाहेति॑ ॥ १३ ॥

[[3-1-4-14]]

इन्द्रा॑ग्नी वा अ॒काम॑येताम्।

श्रे॒ष्ठ्यं दे॒वाना॑म॒भिज॑येवेति॑।

तावे॒तमिन्द्रा॑ग्नि॒भ्यां वि॒शाखा॑भ्यां पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर॑वपताम्।

ततो॑ वै तौ श्रे॒ष्ठ्यं दे॒वाना॑म॒भ्यज॑यताम्।

श्रे॒ष्ठ्यं ह॒ वै स॒माना॑ना॒मभि॑जयति।

य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते।
य उ॑ चैन॒देवं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
इन्द्रा॑ग्निभ्या॒ꣳ स्वाहा॑ विशा॒खाभ्या॒ꣳ स्वाहा॑।
श्रेष्ठ्या॑य॒ स्वाहा॑ऽभिजित्यै॒ स्वाहेति॑ ॥ १४ ॥

[[3-1-4-15]]

अथै॒तत्पौ॑र्णमा॒स्या आज्यं॑ निर्व॑पति।
कामो॒ वै पौ॑र्णमा॒सी।
काम॑ आज्य॑म्।
कामे॒नैव॑ काम॒ꣳ सम॑र्धयति।
क्षिप्रमे॒नꣳ स काम॑ उप॒नमति॑।
येन॑ कामे॒न यज॑ते।
सोऽत्र॑ जुहोति।
पौ॑र्णमा॒स्यै स्वाहा॑ कामा॑य॒ स्वाहा॑ऽगत्यै॒ स्वाहेति॑ ॥ १५ ॥

[[3-1-5-1]]

मि॒त्रो वा अ॑कामयत।
मि॒त्रधे॑य॒मेषु॑ लो॒केष्व॒भिज॑ये॒यमिति॑।
स ए॒तं मि॒त्राया॑नू॒राधे॑भ्यश्च॒रुं निर॑वपत्।
ततो॒ वै स मि॒त्रधे॑य॒मेषु॑ लो॒केष्व॒भ्यज॑यत्।
मि॒त्रधे॑यꣳ ह॒ वा ए॒षु लो॒केष्व॒भिज॑यति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते।
य उ॑ चैन॒देवं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
मि॒त्राय॑ स्वाहा॑ऽनू॒राधे॑भ्यः॒ स्वाहा॑।
मि॒त्रधे॑या॒य स्वाहा॑ऽभिजित्यै॒ स्वाहेति॑ ॥ १ ॥

[[3-1-5-2]]

इन्द्रो॒ वा अ॑कामयत।
ज्यैष्ठ्यं॑ दे॒वाना॑म॒भिज॑ये॒यमिति॑।
स ए॒तमिन्द्रा॑य॒ ज्येष्ठ्या॑यै॒ पुरो॑डाश॒मेका॑दशकपालं॒ निर॑वपन्म॒हाव्री॑हीणाम्।

ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानामभ्यजयत्।
ज्यैष्ठ्यं ह वै समानानामभिजयति।
य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति।
इन्द्राय स्वाहा ज्येष्ठायै स्वाहा।
ज्यैष्ठ्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ २ ॥

[[3-1-5-3]]

प्रजापतिर्वा अकामयत्।
मूलं प्रजां विन्देयेति।
स एतं प्रजापतये मूलाय चरुं निरवपत्।
ततो वै स मूलं प्रजामविन्दत।
मूलं ह वै प्रजां विन्दते।
य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति।
प्रजापतये स्वाहा मूलाय स्वाहा।
प्रजायै स्वाहेति ॥ ३ ॥

[[3-1-5-4]]

आपो वा अकामयन्त।
समुद्रं काममभिजयेमेति।
ता एतमद्भ्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्।
ततो वै ताः समुद्रं काममभ्यजयन्।
समुद्रं ह वै काममभिजयति।
य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति।
अद्भ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा।
समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा।

अभिजित्यै स्वाहेति ॥ ४ ॥

[[3-1-5-5]]

विश्वे वै देवा अकामयन्त।

अनपज्यं जयेमेति।

त एतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपत्।

ततो वै तेऽनपज्यमजयन्।

अनपज्यं ह वै जयति।

य एतेन हविषा यजते।

य उं चैनदेवं वेदं।

सोऽत्र जुहोति।

विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा॥

अनपज्याय स्वाहा जित्यै स्वाहेति ॥ ५ ॥

[[3-1-5-6]]

ब्रह्म वा अकामयत्।

ब्रह्मलोकमभिजयेयमिति।

तदेतं ब्रह्मणेऽभिजिते चरुं निरवपत्।

ततो वै तद्ब्रह्मलोकमभ्यजयत्।

ब्रह्मलोकं ह वा अभिजयति।

य एतेन हविषा यजते।

य उं चैनदेवं वेदं।

सोऽत्र जुहोति।

ब्रह्मणे स्वाहाऽभिजिते स्वाहा॥

ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ ६ ॥

[[3-1-5-7]]

विष्णुर्वा अकामयत्।

पुण्यं श्लोकं शृण्वीय।

न मां पापी कीर्तिरागच्छेदिति।

स एतं विष्णवे श्रोणायै पुरोडाशं त्रिकपालं निरवपत्।

ततो वै स पुण्यं श्लोकमशृणुत्।

नैनं पापी कीर्तिरागच्छत्।
पुण्यं ह वै श्लोकं शृणुते।
नैनं पापी कीर्तिरागच्छति।
य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति।
विष्णवे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा।
श्लोकाय स्वाहा श्रुताय स्वाहेति ॥ ७ ॥

[[3-1-5-8]]

वसवो वा अकामयन्त।
अग्रं देवतानां परीयामेति।
त एतं वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्न।
ततो वै तेऽग्रं देवतानां परीयन्न।
अग्रं ह वै समानानां परीति।
य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति।
वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा।
अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेति ॥ ८ ॥

[[3-1-5-9]]

इन्द्रो वा अकामयत।
दृढोऽशिथिलः स्यामिति।
स एतं वरुणाय शतभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं दशकपालं निरवपत्कृष्णानां व्रीहीणाम्।
ततो वै स दृढोऽशिथिलोऽभवत्।
दृढो ह वा अशिथिलो भवति।
य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति।
वरुणाय स्वाहा शतभिषजे स्वाहा।

भेषजेभ्यः स्वाहेति ॥ ९ ॥

[[3-1-5-10]]

अजो वा एकपादकामयत।
तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति।
स एतमजायैकपदे प्रोष्ठपदेभ्यश्चरुं निरवपत्।
ततो वै स तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यभवत्।
तेजस्वी ह वै ब्रह्मवर्चसी भवति।
य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति।
अजायैकपदे स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा।
तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥ १० ॥

[[3-1-5-11]]

अहिवै बुध्नियोऽकामयत।
इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति।
स एतमहये बुध्नियाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालं निरवपत्।
ततो वै स इमां प्रतिष्ठामविन्दत।
इमां ह वै प्रतिष्ठां विन्दते।
य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति।
अहये बुध्नियाय स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा।
प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ ११ ॥

[[3-1-5-12]]

पूषा वा अकामयत।
पशुमान्तस्यामिति।
स एतं पूष्णे रेवत्यै चरुं निरवपत्।
ततो वै स पशुमानभवत्।
पशुमान् ह वै भवति।

य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॒ते।
य उ॑ चैन॒देवं॑ वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
पू॒ष्णे स्वाहा॑ रे॒वत्यै॑ स्वाहा॑।
प॒शुभ्यः॑ स्वाहेति॑ ॥ १२ ॥

[[3-1-5-13]]

अ॒श्विनौ॑ वा अ॒काम॑येताम्।
श्रो॒त्रस्वि॒नाव॒बधि॑रौ स्या॒वेति॑।
ता॒वेत॑म॒श्विभ्या॑म॒श्वयु॑ग्भ्या॑ पुरो॒डाशं॑ द्वि॒कपालं॑ निर॒वप॑ताम्।
ततो॒ वै तौ श्रो॑त्रस्वि॒नाव॒बधि॑रावभवताम्।
श्रो॒त्रस्वी॒ ह वा॒ अब॑धिरो भवति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॒ते।
य उ॑ चैन॒देवं॑ वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
अ॒श्विभ्या॑ꣳ स्वाहा॑ऽश्व॒युग्भ्या॑ꣳ स्वाहा॑।
श्रो॒त्राय॑ स्वाहा॒ श्रुत्यै॑ स्वाहेति॑ ॥ १३ ॥

[[3-1-5-14]]

य॒मो वा अ॑कामयत।
पि॒तृणा॑ꣳ रा॒ज्यम॑भिजये॒यमि॑ति।
स ए॒तं य॒माया॑प॒भर॑णीभ्यश्चरुं निर॒वप॑त्।
ततो॒ वै स पि॑तृणाꣳ रा॒ज्यम॑भ्यजयत्।
स॒मा॒ना॒नाꣳ ह॒ वै रा॒ज्यम॑भिजयति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॒ते।
य उ॑ चैन॒देवं॑ वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
य॒माय॑ स्वाहा॑ऽप॒भर॑णीभ्यः स्वाहा॑।
रा॒ज्याय॑ स्वाहा॑ऽभि॒जित्यै॑ स्वाहेति॑ ॥ १४ ॥

[[3-1-5-15]]

अथै॒तद्मा॑वा॒स्याया॑ आ॒ज्यं॑ निर॒वप॑ति।

कामो वा अमावास्या।

काम आज्यम्।

कामेनैव कामं समर्धयति।

क्षिप्रमेनं स काम उपनमति।

येन कामेन यजते।

सोऽत्र जुहोति।

अमावास्यायै स्वाहा कामाय स्वाहाऽगृत्यै स्वाहेति ॥ १५ ॥

[[3-1-6-1]]

चन्द्रमा वा अकामयत।

अहोरात्रानर्धमासान्मान्मान्मृतून्त्संवत्सरमाप्त्वा।

चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नुयामिति।

स एतं चन्द्रमसे प्रतीदृश्यायै पुरोडाशं पञ्चदशकपालं निरवपत्।

ततो वै सोऽहोरात्रानर्धमासान्मान्मान्मृतून्त्संवत्सरमाप्त्वा।

चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्।

अहोरात्रान्हा वा अर्धमासान्मान्मान्मृतून्त्संवत्सरमाप्त्वा।

चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति।

य एतेन हविषा यजते।

य उं चैनदेवं वेदं।

सोऽत्र जुहोति।

चन्द्रमसे स्वाहा प्रतीदृश्यायै स्वाहा।

अहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा।

मासेभ्यः स्वाहार्तुभ्यः स्वाहा।

संवत्सराय स्वाहेति ॥ १ ॥

[[3-1-6-2]]

अहोरात्रे वा अकामयेताम्।

अत्यहोरात्रे मुच्येवहि।

न नावहोरात्रे आप्नुयातामिति।

ते एतमहोरात्राभ्यां चरुं निरवपताम्।

द्वयानां व्रीहीणाम्।

शुक्लानां च कृष्णानां च।
 सवात्योर्दुग्धे।
 श्वेतायै च कृष्णायै च।
 ततो वै ते अत्यहोरात्रे अमुच्येते।
 नैनै अहोरात्रे आमृताम्।
 अति ह वा अहोरात्रे मुच्यते।
 नैनमहोरात्रे आमृतः।
 य एतेन हविषा यजते।
 य उ चैनदेवं वेद।
 सोऽत्र जुहोति।
 अहे स्वाहा रात्रियै स्वाहा।
 अतिमुक्त्यै स्वाहेति ॥ २ ॥

[[3-1-6-3]]

उषा वा अकामयत।
 प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगा स्यामिति।
 सैतमुषसे चरुं निरवपत्।
 ततो वै सा प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगाऽभवत्।
 प्रियो ह वै समानानां सुभगो भवति।
 य एतेन हविषा यजते।
 य उ चैनदेवं वेद।
 सोऽत्र जुहोति।
 उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहा।
 व्युष्ट्यै स्वाहा व्युच्छन्त्यै स्वाहा।
 व्युष्ट्यै स्वाहेति ॥ ३ ॥

[[3-1-6-4]]

अथैतस्मै नक्षत्राय चरुं निर्वपति।
 यथा त्वं देवानामसि।
 एवमहं मनुष्याणां भूयासमिति।
 यथा ह वा एतद्देवानाम्।

ए॒व॑ ह॒ वा ए॒ष म॑नु॒ष्याणां॑ भवति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
नक्ष॑त्त्राय॒ स्वाहो॑दे॒ष्यते॒ स्वाहा॑।
उ॒द्यते॒ स्वाहो॑दि॒ताय॒ स्वाहा॑।
हर॑से॒ स्वाहा॒ भर॑से॒ स्वाहा॑।
भ्राज॑से॒ स्वाहा॒ तेज॑से॒ स्वाहा॑।
तप॑से॒ स्वाहा॑ ब्रह्मव॒र्चसा॑य॒ स्वाहेति॑ ॥ ४ ॥

[[3-1-6-5]]

सूर्यो॑ वा अ॒काम॑यत।
नक्ष॑त्त्राणां प्रति॒ष्ठा स्या॒मिति॑।
स ए॒त॑ सूर्या॒य नक्ष॑त्त्रेभ्यश्च॒रुं निर॑वपत्।
ततो॒ वै स नक्ष॑त्त्राणां प्रति॒ष्ठाऽभव॑त्।
प्रति॑ष्ठा ह॒ वै स॒माना॑ना॒ भवति॑।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति।
सूर्या॒य स्वाहा॒ नक्ष॑त्त्रेभ्यः॒ स्वाहा॑।
प्रति॑ष्ठायै॒ स्वाहेति॑ ॥ ५ ॥

[[3-1-6-6]]

अथै॒तमदि॑त्यै च॒रुं निर्व॑पति।
इ॒यं वा अदि॑तिः।
अ॒स्यामे॒व प्रति॑तिष्ठति।
सोऽत्र॑ जुहोति।
अदि॑त्यै॒ स्वाहा॑ प्रति॒ष्ठायै॒ स्वाहेति॑ ॥ ६ ॥

[[3-1-6-7]]

अथै॒तं विष्ण॑वे च॒रुं निर्व॑पति।
य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।

यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति।

सोऽत्र जुहोति।

विष्णवे स्वाहा यज्ञाय स्वाहा।

प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ ७ ॥

अग्निर्न ऋध्यास्म नवोनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाः षट् ॥ ६ ॥

अग्निर्नस्तन्नो वायुरहिर्बुध्निय ऋक्षा वा इयमथैतत्पौमास्या अजो वा एकपात्सूर्यस्त्रिषत्तिष्ठ ॥ ६३ ॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिष्षोडश सोम एकादश रुद्रो दशक्षैकादश बृहस्पतिर्दश देवासुरा नव पितर
एकादशार्यमा भगो दशदश सविता चतुर्दश त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दशदशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ पञ्चदश।
मित्र इन्द्रः प्रजापतिर्दशदशाप एकादश विश्वे ब्रह्म दशदश विष्णुस्त्रयोदश वसव इन्द्रोऽजोऽहिवै
बुध्नियः पूषाऽश्विनौ यमो दशदशाथैतदमावास्याया अष्टौ पञ्चदश ॥ चन्द्रमाः पञ्चदशाहोरात्रे सप्तदशोषा
एकादशाथैतस्मै नक्षत्राय त्रयोदश सूर्यो दशाथैतमदित्यै पञ्चाथैतं विष्णवे षट्सप्त ॥

सविताऽऽशूनां व्रीहिणामिन्द्रो महाव्रीहिणामिन्द्रः कृष्णानां व्रीहिणामहोरात्रे द्वयानां व्रीहियाणाम् ॥

पि। त्रष्वङ्कपालः सविता द्वादशकपालमिन्द्राग्नी एकादशकपालमिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो
दशकपालं विष्णुस्त्रिक्पालमहिर्भूमिकपालमश्विनौ द्विकपालं चन्द्रमाः पञ्चदशकपालमग्निस्त्वष्टा
वसवोऽष्टकपालमन्यत्र चरुम् ॥

रुद्रोऽर्यमा पूषापशुमान्तस्याआआः सोमो रुद्रो बृहस्पतिः पर्यसि वायुः पयः सोमो वायुरिन्द्राग्नी मित्र
इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिजित्यै त्वष्टा प्रजापतिः प्रजायै पौर्णमास्यामावास्याष/या आगत्यै विश्वे जित्या
अश्विनौ श्रुत्यै ॥ ब्रह्मतदेतं वीष्णुःस एतं वायुः सतदापस्ताः ॥ पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्त एतं
निरवपताम् ॥ अहोरात्रे वा अकामयेतामिति ते एतंनिरवपताआम् ॥ अन्यत्राकामयतमिति स एतं
निरवपत् ॥ इन्द्राग्नी श्रैष्ठ्यमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यमिन्द्रो दृढः ॥ अहिः सूर्योऽदित्यै विष्णप्रतिष्ठायै। सोमो यमः
समानानाम्। अग्निर्नोरीरिषदन्यत्र रीरिषः ॥